

sin höga ståndpunkt väsendtligen genom den uppmuntran och ledning, som vunnits genom Danska industri-lotterierna, Kongl. Förordningen af den 21 Mars 1844, som endast medgifver bortlottning af lösören för välgörande ändamål eller af konstsaker till Svenske konstidkares understöd, måtte, efter underdånig framställning derom hos Kongl. Maj:t, ernå den utsträckning, att äfven bortlottning af industri-föremål för välgörande eller allmänt nyttiga ändamål kunde medgifvas.

Som emellertid motionen icke innefattar inskränkning derom, att bortlottning endast skulle kunna ifrågakomma beträffande Svenska industriföremål, samt det vill synas Tillfälliga Utskottet, som en ytterligare utsträckning af lottförsäljningssystemet till alla industriföremål, äfven under förmenande att befordra välgörande ändamål, skulle kunna föranleda till missbruk och motverka den sparsamhet, som är nödvändig för alla och framför allt för den mindre bemedlade klassen, hvilken, om vidare tillfällen till sammankomster i och för lotterispel medgäfvos, deraf otvifvelaktigt skulle skörda mera skada än gagn, helst missbruk redan förekommit i åtskilliga delar af Riket genom nu medgifna tillåtelsen enligt förbesagde Kongl. Förordning, nemligen att bortlotta lösören eller konstsaker till Svensk konstidkares understödjande och uppmuntran, under vilkor, som, efter hvad erfarenheten ådagalagt, icke alltid respekteras; så får Tillfälliga Utskottet vördsamt tillstyrka,

att herr Hedlunds ifrågavarande motion icke måtte till någon åtgärd å Andra Kammarens sida föranleda.

Stockholm den 26 Februari 1867.

På Utskottets vägnar:

J. Ödmansson.

N:o 10.

Ank. till Riksd. Kansli d. 27 Febr. 1867, kl. 1 e. m.

Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 4) Betänkande N:o 4, i anledning af väckt motion om upphäfvande af stadgandet i 11 § af Kongl. Instruktionen för Serafimer-ordens-gillet den 28 April 1791, i fråga om Ordens-gilletts rätt att lösa till skatteförsålda hospitalshemman, då desamma säljas utom börd.

Ofvanomförmälda författning innehåller uti ifrågavarande hänseende detta stadgande:

§ 11.

§. 11. »Om något till skatte försåldt hospitalshemman utom börd försäljes, bör Konungens Befallningshafvande sådant ofördröjligen hos Serafimer-ordens-gillet anmäla och tillika uppgifva hemmanets beskaffenhet så till åbyggnader som tillhörigheter af åker, äng och utmark, hvaraf Ordens-gillet kan ega pröfva, huruvida till hospitalets förmån det inlösas bör».

Uti en till Utskottets behandling öfverlemnad motion (N:o 86) har Herr *Ola Lason*, under anförande, hurusom det sålunda föreskrifna hembjudandet vore förenadt med både tidsutdrägt och ganska dryga kostnader, så mycket mera onödiga, som det vore exempellöst, att Gillet af ifrågavarande lösningsrätt sig begagnade, föreslagit: »att 11 § uti Kongl. Instruksen för Serafimer-ordens-gillet af den 28 April 1791 måtte ur omförmälda Instruksen utgå, äfvensom allt hvad i afseende å denna § stadgad är».

Enligt de upplysningar. Utskottet förskaffat sig, har Serafimer-ordens-gillet aldrig begagnat sig af den uti ofvanberörda § medgifna lösningsrätt; och då bibehållandet af detta stadgande, hvars efterlemnad obestriddligen vållar köpare af hospitalshemman ganska kännbara kostnader, sålunda synes vara alldeles ändamålslost, samt egare af till skatte köpta hospitalshemman med skäl torde kunna göra anspråk på samma frihet, att öfver desamma förfoga, som redan länge varit egare af annan skattejord tillerkänd, anser Utskottet sig böra värdsamt hemställa:

att Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes genom nådig förordning förklara, att hvad 11 § i Kongl. Instruksen för Serafimer-ordens-gillet af den 28 April 1791 stadgar i fråga om Ordens-gillet rätt att lösa till skatte försålda hospitalshemman, då de säljas utom börd, upphört att vara gällande.

Stockholm den 26 Februari 1867.

På Utskottets vägnar:

J. Ödmansson.